

časopis kolektiva industrije motornih vozil

Nasvidenje pri Miklavžu

7. srečanje delavcev IMV ob dnevu vstaje slovenskega naroda

Le še nekaj dni nas loči od slovenskega revolucionarnega praznika, ki je bil za nas, delavce IMV, že od nekdaj nekaj posebno lepega, posebno doživetje. Nedvomno k temu največ prispevata obeležje in sporočilo praznika, ki nas vračata v čas, ki je v vsej zgodovini Slovanov, tisočletje živčih na jugovzhodnih obronkih Alp, zapisan z največjimi, zlatimi črkami.

Ali ni potem razumljivo, da se tudi mi, Dolenjci in Belokranjci, prav tako ob dnevu vstaje radi ozremo proti širokim Gorjancem, v katerih pragozdovih in temačnih lozah so pred enainštiridesetimi leti našli varno zavetje najbolj hrabri med hrabrimi, ki so želeli drugačen svet – takšnega, kakršnega so si v krvavem boju tudi izborili. Zato tudi ni nič nenavadnega, da smo si delavci IMV izbrali prav Gorjance in prav 22. julij za kraj in čas tradicionalnih

srečanj delavcev našega velikega, po širni domovini raztresenega kolektiva.

22. julija se bomo zbrali že sedmič zapored. Vsakokrat nas je bilo več in potrudimo se, da nas bo letos še več kot lani. To dolgujemo prazniku in tudi sebi samim.

Zberimo se pri Miklavžu, spomnimo se praznika in počastimo spomin na borce za svobodo in, ne nazadnje, pozabimo za hip vsakdanjost, bodimo prijatelji in soljudje!

NASVIDENJE!

Obvestilo

Vse delavce opozarjamo, da bodo vse natančnejše informacije v zvezi z zborom na Gorjancih objavljene v Kurirju – informatorju, ki vas bo pravočasno obveščal o vsem!

Volili smo

25. junija smo v naši delovni organizaciji izvedli volitve v samoupravne organe, organe upravljanja, saj je razumljivo, da delavci vedno in v vseh zadevah ne morejo odločati z oblikami osebnega izjavljanja. O precejšnjem številu zadev odločajo prek svojih delegatov, ki jih zastopajo v organih upravljanja.

Tokrat bi želeli opozoriti na izredno pomembno in zahtevno vlogo delegatov; v tem trenutku, ko je naša delovna organizacija v sanaciji, bo ta vloga še toliko bolj odgovorna, saj delegati neposredno upravljajo delo in poslovanje organizacije združenega dela.

Naj ne naštevamo nalog in odgovornosti, ki čakajo naše novoizvoljene delegate. Vsi od njih pričakujemo, da bodo upravičili naše zaupanje in da bodo dosledno uresničevali namen delegatskega sistema, ki nam zagotavlja, da oblast in odločanje resnično ostaneta v rokah delovnih ljudi in občanov. Vez med delegati in bazo, iz katere delegat prihaja, naj bo trdna, saj le stalna povezanost obeh omogoča dosledno uresničevanje in izvajanje delegatskega sistema.

Zaželimo novoizvoljenim delegatom veliko uspeha pri delu!

V naslednji številki Kurirja bomo objavili posebno prilogo z imeni novoizvoljenih delegatov v samoupravne organe.

*Vsem članom
našega delovnega kolektiva
iskreno čestitamo
ob 22. juliju
Dnevu vstaje slovenskega
ljudstva*

Konec obrtne miselnosti

Že v prejšnji številki „Kurirja“ smo objavili kratko poročilo s sestanka predstavnikov družbenopolitičnih organizacij delovne organizacije, samoupravnih organov in članov začasnega kolektivnega poslovnega organa. Ti sestanki bodo v bodoče redni in njihov namen, ki ga vsi z veseljem pozdravljamo, je predvsem ta, da se med seboj temeljito in dosledno dogovarjamo in obveščamo.

Takšen sestanek je bil tudi v sredo, 30. junija. Na njem so bili ob predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov še predsednik KPO Janez Šter, namestnika Marjan Simič in Matija Škof ter Vili Pavlič.

Janez Šter je prisotne seznanil s prizadevanji, ki jih v tem času izvajajo člani KPO. Poudaril je, da bomo morali v svojem razvoju in delovanju hitreje slediti skoraj vsakodnevnim spremembam gospodarskih odnosov, ekonomski zakonitosti. Morali bomo biti prožnejši in prilagodljivejši, predvsem v delu strokovnih služb, kjer še vedno zaradi slabega in nedoslednega obveščanja delavcev rado kdaj „zaštekajo“. Morali bomo napeti vse moči in enkrat za vselej vzpostaviti pravilen proces med proizvodnjo, planskimi službami in nabavo, izdelati bo treba v najkrajšem času vso tehnično dokumentacijo proizvodov, saj ne smemo dovoliti, da bi delovna organizacija, kot je naša, imela slabo, skorajda obrtno delovanje. Na sestanku je bilo znova poudarjeno, da je nujno v čimkrajšem možnem času v vseh temeljnih organizacijah

vzpostaviti polno proizvodnjo, kajti le na ta način se bo izguba zmanjšala.

V smislu teh prizadevanj so v pripravi tudi novi organizacijski sistemi posameznih služb, ki naj bi čimprej zaživele. Tako bo v kratkem konstituiran razvoj, ki naj bi bil skupen za tovarno avtomobilov in tovarno prikolice, pripravlja se skupna organizacijska nabavna služba za domači in tuji trg. Že v preteklosti je praksa opozarjala na potrebo po planskih službah, ki naj bi bile v posameznih temeljnih organizacijah in bi izvajale operativno pripravo dela, na nivoju delovne organizacije pa bi delovala plansko-analitska služba, ki bi pripravljala analize in ocene. Prav tako so za izboljšanje poslovanja predvidene spremembe v finančnem sektorju, v kontroli kvalitete in v informacijskem sistemu.

V razgovoru med udeleženci je bil podprt predlog KPO, da se nedokončani proizvodi morajo kompletirati v čimkrajšem času, vendar ne na dosedanji način. Izvesti je treba natančen

popis manjkajočih delov, nabaviti dele in nato proizvode končati.

Morda na koncu le še to, da bomo delavci IMV in Novomeščani lahko v kratkem kupovali R-4 tudi na kredit.

Sestanke med člani kolektivnega poslovnega organa in predstavniki družbenopolitičnih organizacij bomo redno spremljali tudi v Kurirju.

VSAKEMU DEVETEMU JUGOSLOVANU AVTOMOBIL

Po najnovejših podatkih je bilo lani v naši domovini skupno registriranih 2.430.000 osebnih avtomobilov, kar je za 138 tisoč ali 5 % več kot leto prej.

Morda ta podatek sam po sebi niti ni tako impresiven, vendar če upoštevamo, da je bilo 1976. leta v državi 1.330.000 vozil, na 10 prebivalcev 1 vozilo, danes pride eno vozilo samo na 9 Jugoslovanov.

„Tiskarski škrat“

Zadnje čase jo tiskarski škrat kar večkrat in prehuo zagode. Morda bo potrebno škrata razkriti, da ne bo v vsaki številki Kurirja toliko nepotrebnih in neumestnih napak.

Med številnimi napakami v 13. št. Kurirja je bila gotovo najbolj očitna v prispevku „Člani ZKO na zborih delavcev“; v zadnjem odstavku je škrat natisnil nekaj povsem drugega, kot bi moral. Pisalo naj bi: „Družbeno politične organizacije in samoupravni organi pozitivno ocenjujejo ta pristop kot eno pglavitnih metod splošnega mobiliziranja vseh delavcev.“

Prihranki v proizvodnji

Pregledi zalog in porabe materiala v tovarni avtomobilov izkazujejo vidne napredke pri varčevanju z materialom in energije. Nekaj primerov:

V Proizvodnji I (presernica) so za enako število vozil kot v prvem polletju lani porabili 100 ton pločevine manj ali približno 7 kg manj na vozilo. Uporabili so tudi iz različnih vzrokov „problematično“ pločevino brez škode na orodjih.

V Proizvodnji IV (lakirnica) so prihranili kar 1,35 milijarde st. din z racionalnejšo porabo materialov, ki se uporabljajo pri zaščiti in lakiranju vozil.

Od februarja delajo v oddelku kataforeze le v eni izmeni, kar občutno prispeva k zmanjšanju porabe energije. Prizadevajo si, da bi celotna lakirnica prešla na enoizmensko delo pri popolnem doseganju zmogljivosti avtomobilske proizvodnje.

Z uvajanjem domačih kemičnih materialov so uspeli v lakirnici zmanjšati devizne stroške za 160 tisoč DM.

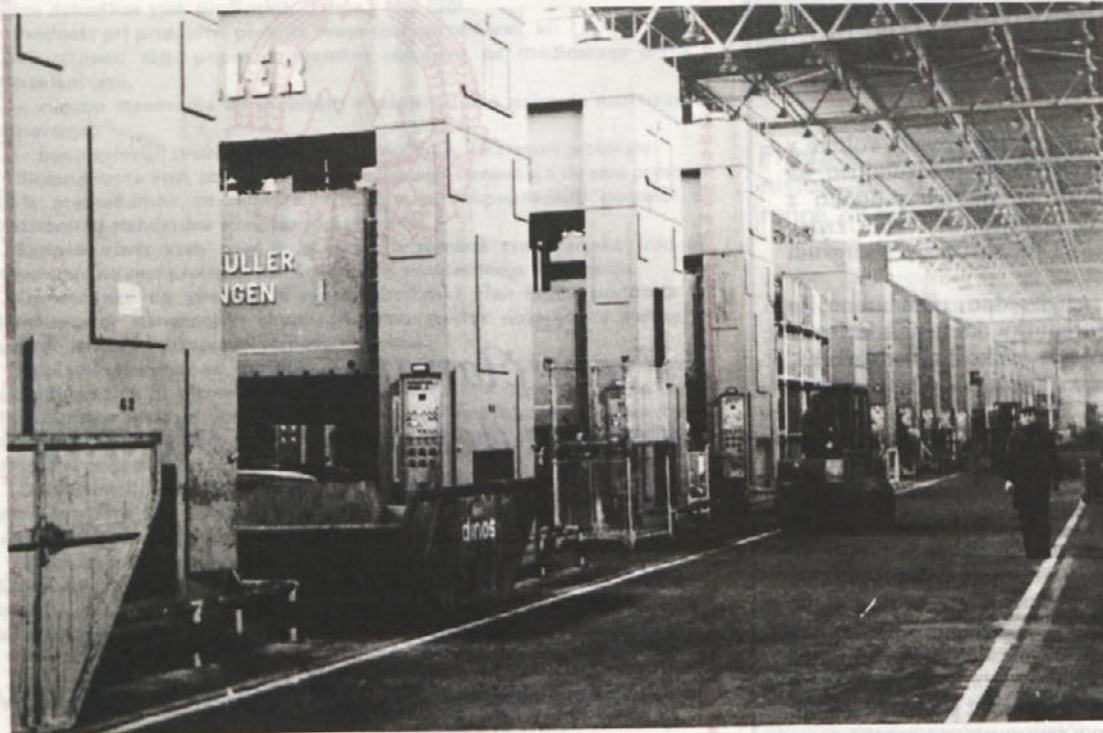
Proizvodnja avtomobilov v prvem polletju pod načrtovano

Dinarska in devizna ne likvidnost ter zaradi nje otežena oskrba na domačem trgu, oženje možnosti oskrbe iz uvoza in tudi vrsta drugih pomanjkljivosti so povzročili izpad plana proizvodnje v prvih šestih mesecih.

V proizvodnji osebnih vozil R 4 v vseh izvedbah smo od planiranih 17.000 vozil predali prodajni organizaciji le dobrih 12.000 vozil ali 68 % planiranih. Kar 2.570 vozil je ostalo nedokončanih. V primerjavi z enakim obdobjem lani smo izdelali 13 % vozil manj.

Tudi v proizvodnji osebnih vozil R 18 smo krepko pod planom, saj smo od 1.200 planiranih izdelali le 804 vozila ali 67 %, medtem ko je ostalo nedokončanih 344 vozil tega tipa. Tudi tu smo v primerjavi z lanskimi rezultati zaostali za 28 %.

Dostavnih vozil letos zaradi pomanjkanja sredstev za uvoz agregatov in še nekaterih delov praktično nismo proizvajali, na zalogi pa smo 30. junija imeli 426 nedokončanih vozil.

Ujemimo zadnji vlak

Morda malo dramatična, a povsem utemeljena prispevka enotne ocene razmer na področju razvojne dejavnosti IMV, ki so jo izrekli številni razpravljalci na okrogli mizi 15. junija, kliče k mobilizaciji vseh sil in sredstev za generalno preobrazbo razvojne dejavnosti. — Ne izgubljam časa in moči z različnimi analizami o tem, kako je bilo in kdo je čemu kriv, pač pa nemudoma izdelajmo jasen koncept dolgoročnega programa aktivnosti za oblikovanje učinkovite razvojne organizacije s točno opredeljeno vsebino dela. — Dolgoletna vožnja na kolesih tuje pameti in zanemarjanje lastnega znanja v dosedanji praksi nam je naredilo težko nadomestljivo škodo, ki jo bomo sedaj morali plačevati z velikimi napori in materialnimi izdatki — Janez Šter, predsednik začasnega kolektivnega organa: „Nimamo dovolj kadrov, sredstev primanjkuje vsepovsod, življenjski prostor je preozek, časa pa tudi nimamo več kot eno leto, toda kljub vsemu moramo najti učinkovite rešitve na vseh razvojnih področjih. Vse izgubljeno moramo nadomestiti, pri tem pa se moramo nenehno zavedati, da je uvoz za nas „umrl“. To je naša realnost in perspektiva!“

Se celo vrsto zanimivih ugotovitev iz večurne razprave, v kateri je sodelovalo petnajst razpravljalcev, med njimi tudi gostje s Fakultete za strojništvo v Ljubljani, bi lahko izluščili. Za vse pa je značilna enotna ugotovitev, da je nujno treba vzpostaviti povsem nove odnose na področju razvoja kot enega temeljnih pogojev celovite in dolgoročne sanacije IMV.

Razpravljalci so bili zelo kritični ob ugotavljanju strateško zgrešenega pretiranega oslanjanja na tujo pamet, ki nam je malone odžagalo vejo, na kateri smo sedeli. Menili so, da je neposredni rezultat lagodnega in neodgovornega obnašanja na področju razvoja, k čemur so prispevali tudi neučinkoviti organizacijski prijemi, popolno razvojno zanemarjanje dostavnega vozila in programa servisne opreme, pa tudi razvoj prikolic je v zadnjih letih dajal preskromne rezultate, da bi lahko računali na uspeh v bitki za obstoj na zahodnem trgu. Skratka, cela kopica razvojnih problemov se pojavlja pred kolektivom in to v trenutku, ko nas bremenijo številne druge težave.

Božo Kočevar je uvodoma razgrnil povzetek razvojne problematike z nakazanimi nalogami na področju opredeljevanja razvojnih projektov in organizacije dejavnosti ter pregled kadrovske strukture. Za slednjo je ugotovil, da je izrazito neugodna, saj v IMV kot celoti zaposlujejo le 20 inženirjev strojništva in 17 dipl. inženirjev strojništva. To dejstvo nalaga nujnost dislokacije določenih razvojnih oddelkov v kraje, kjer bi lahko pridobili več strokovnih delavcev. Konkreten predlog je organizacija dela razvoja v Ljubljani.

Janez Gregorič je menil, da se razprave o razvojni dejavnosti ne morejo omejiti le na strokovna vprašanja razvoja posameznih izdelkov in na organizacijske vidike. Življenjskega pomena je za IMV, je dejal, da ta razmišljanja razširimo na koncept dolgoročnega razvoja IMV v okviru slovenske in jugoslovanske avtomobilske industrije. V tem kontekstu moramo jasno oblikovati stališče o tem, ali naj, glede na splošne razmere v svetovni avtomobilski proizvodnji, sploh še potenciramo proizvodnjo avtomobilov ali naj razmišljamo o novih progra-

mih. Glede na to, da so v IMV vložena ogromna sredstva v proizvodnjo avtomobilov, ki še zdaleč ni dala maksimalnih rezultatov, katerih vrednost se giblje pri številki 100 tisoč vozil letno, bo treba še naprej — je menil Gregorič — razvijati sodelovanje z Renaultom v proizvodnji osebnih vozil, vendar na povsem drugačnih konceptih (enakopravnost, sovlaganja).

Tej ugotovitvi se je pridružil tudi Polde Leskovar, (Fakulteta za strojništvo Ljubljana), ki je razvoj prikolic, dostavnih vozil in servisne opreme opredelil kot glavne adute sanacije IMV. Na tem področju smo, po njegovih besedah, v preteklosti dosegali izredne rezultate, zlasti kar zadeva program prikolic, vendar ne smemo prezreti dejstva, da za obsežne naloge v prihodnosti nimamo dovolj kadrov. Te bo treba pridobiti in jih stimulirati za čimbolj učinkovito delo.

„To, kar se je v zadnjih letih dogajalo z razvojno dejavnostjo v IMV, meji na katastrofo,“ je v slikovitem izvajanju poudaril Janez Šter. V današnjih razmerah in tudi v bližnji prihodnosti se ne smemo obremenjevati z nekoristnim razmišljanjem o razvoju lastnega osebnega vozila.

Povečevati bo treba udeležbo lastnega dela in materiala v korektnem sodelovanju z Renaultom. Več nalog pa nas čaka na področju dostavnih vozil, prikolic in servisne opreme. Vse naloge na teh treh področjih je treba opredeliti na kratkoročne in dolgoročne. Posebej resne razmere so v programu dostavnih vozil, kjer stagniramo že več kot desetletje. Zato je nujno, da takoj začnemo pripravljati proizvodnjo dostavnega vozila IMV — Renault kot prehodno rešitev ter nemudoma pristopimo k snovanju univerzalnega jugoslovanskega dostavnega avta na podlagi koncepta specialnega terenskega vozila, ki so ga naši strokovnjaki načeloma že razdelali. Program prikolic pa (po mnenju tov. Štera) mora imeti dve temeljni tendenci: uvajanje nove, cenejše in sodobnejše tehnologije in radikalno zmanjšanje uvoznih komponent. „Zaradi tega so naloge na področju razvoja prikolic dejansko vse kratkoročne,“ je dejal tov. Šter.

Jože Hlebanja (Fakulteta za strojništvo Ljubljana) je poudaril nujnost tesnejšega povezovanja avtoindustrije z ostalo kovinsko-predelovalno industrijo vstevši tudi manjše proizvajalce. Pri tem je podčrtal prizadevanja strojne fakultete, da bi se tudi sama čimbolj učinkovito vključila v razvojno delo na konkretnih programih — mislil je predvsem na dostavno vozilo — pri čemer pa je odločilnega pomena oblikovanje posameznih projektov in timov za konkretne proizvode.

Čeprav je industrija osebnih avtomobilov povsod po svetu v krizi, je Radislav Pavletič (Fakulteta za strojništvo) ocenil, da to v celoti ne velja za dostavna in gospodarska vozila, ki bodo še naprej ostala eden nosilcev naše prometne infrastrukture. Torej je prav na tem področju „šansa“ za IMV, TAM in druge proizvajalce, vendar ne za vsakega posamično, pač pa za vse skupaj, proizvodno povezano in razvojno usklajeno.

Janez Rošker se je v razmišljanjih o razvojnih usmeritvah osredotočil na enega temeljnih ciljev — zmanjševanje uvozne odvisnosti in tesnejšo povezavo z domačimi in tujimi dobavitelji. Dejal je, da se uvoz tako zaostre, da je nerealno in neodgovorno razmišljati po starem in se zanašati, da se bodo razmere same od sebe izboljšale. Zato je kritično ocenil dosedanje neaktivnost pri zagotavljanju sestavnih delov za dostav-

(Nadaljevanje s 3. str.)

Zaključki posvetovanja o razvoju dejavnosti v IMV

1. Treba je vsebinsko opredeliti razvojne naloge, definirati vse projekte, izdelati mrežni plan, določiti delovne skupine in nosilce za uresničevanje posameznih projektov.
2. V zvezi s projektnimi nalogami je treba opredeliti raziskovalne naloge in delo Fakultete za strojništvo ter vlogo vseh ostalih institucij.
3. Na področju razvojnih dejavnosti moramo sodelovati z ostalo avtomobilsko proizvodnjo v Sloveniji in Jugoslaviji in z drugimi dejavniki v domači kovinsko-predelovalni industriji.
4. Takoj je treba začeti z organizacijo razvoja na ravni DO v Novem mestu in v Ljubljani.
5. Potrjuje se okvirni koncept organizacije razvoja v IMV.
6. Takoj je treba izdelati mikroorganizacijo razvoja z opisom del in nalog.
7. Ing. Martin Sever naj izdela osebni predlog organiziranosti razvojne dejavnosti v Ljubljani.
8. Vse razpoložljive kadrovske potenciale v IMV je treba vključevati v oblikovanje kratkoročnih prehodnih rešitev ter v iskanje možnosti za kadrovske okrepitve tudi za dolgoročne rešitve.
9. Takoj je treba opredeliti materialne potrebe za formiranje razvoja.
10. Zadolžitve v zvezi z organiziranjem razvoja bodo definirale na predlog tov. Kočevarja na kolegiju KZO.

(Nadaljevanje na 4. str.)

ne avtomobile pri domačih proizvajalcih. Vprašal se je, zakaj nisimo niti poskušali zamenjati uvoženih motorjev za dostavne avte z domačimi — na primer z motorji IMR — žal pa je še cela vrsta drugih, veliko bolj enostavnih pozicij, ki se še vedno nahajajo na uvoznih seznamih.

Po mnenju Marjana Simiča sploh ni dvoma o tem, da mora imeti lastno znanje absolutno prednost pred tujim. Doslej smo lastno pamet zanemarjali, o čemer pričča stanje v programih dostavnih vozil, prikolic in servisne opreme, v programu osebnih vozil pa smo krepko pod dopustno mejo odvisnosti od tujega partnerja z vsemi možnimi posledicami. Ne smemo pa se omejiti le na obstoječe programe, zato moramo ukreniti vse za še boljše izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti z uvajanjem novih in širjenjem sedanjih programov.

Miha Japelj (republiška in občinska raziskovalna skupnost) je z zadovoljstvom pozdravil „okroglo mizo“ kot vsebinsko nov pristop pri analiziranju razvojne problematike IMV, vendar je opozoril na realnost razmišljanja glede na omejena sredstva iz skladov republiške in občinske raziskovalne skupnosti, ki pa iz njemu neznanih razlogov prav IMV ni izkoriščala. Zagotovil je, da bo imela IMV tudi v prihodnjih programih raziskovalnih skupnosti prioriteto mesto, zlasti še, če jih bo znala in hotela učinkovito izrabljati.

V razpravah o organizacijskih zadevah je posebno zanimanje vzbudilo vprašanje lokacije bodočega središča razvojne dejavnosti. Čeprav je bilo v glavnem mnenje enotno, da bo treba dele razvojnih služb zaradi trenutnega pomanjkanja kadra v Novem mestu dislocirati — predlog poslovnih struktur je, da se ponovno organizira razvojna služba v Ljubljani — so se nekateri razpravljalci zavzeli za to, da se razvoj obvezno organizira in locira na sedežu delovne organizacije. To stališče sta zastopala Tone Kordiš in Stanislav Lukšič. Slednji je ponovno selitev razvoja v Ljubljano ocenil kot korak nazaj, saj razvoj šolstva v regiji omogoča dolgoročno ustvarjanje kadrovske baze za potrebe razvojne dejavnosti IMV. Menil je, da ne gre slepo sprejemati kalupov drugih proizvajalcev, ker so za ves dosednji razvoj IMV značilne logične specifičnosti, zrasle iz okolja in objektivnih okoliščin, v katerih se je kolektiv razvijal. Ocenil je tudi, da selitev razvoja v Ljubljano, kjer naj bi bilo menda lažje dobiti

potrebne kadre, ni dovolj trdna utemeljitev, saj je znano, da tudi v Ljubljani primanjkuje tovrstnih kadrovskih profilov, osrednja visokošolska ustanova (Fakulteta za strojništvo) pa nima katedre za usposabljanje in šolanje specifičnih strokovnih kadrov za potrebe avtomobilne industrije. Koncentracija razvojne dejavnosti v Ljubljani bi zavrla razvoj rodu razvojnih in raziskovalnih kadrov v Novem mestu tako, da bi v kratkem času zamrla aktivnost tudi sedanjega, res da še skromnega po obsegu, vendar doma vzgojenega in usposobljenega fonda kadrov.

Tudi inženir Martin Sever, dolgoletni vodilni delavec na področju razvoja v IMV, ki se je pravkar vrnil v naše vrste, je bil mnenja, da je pravilna rešitev razvojne dejavnosti pogoj za premagovanje položaja delovne organizacije. Podprl je vse metode za hitro rešitev kadrovskega deficita in menil, da bodo verjetno nujne dislokacije posameznih razvojnih oddelkov, vendar pri tem moramo ohraniti vse funkcije usmerjanja razvoja v Novem mestu. Posebnega pomena se mu zdi aktiviranje in stimuliranje obstoječega kadra v IMV, ki je, ne glede na vse, v preteklem in polpreteklem obdobju pokazal izredne rezultate.

V nadaljevanju razprave je načeloma opredelil glavne smeri vzpostavljanja novih oblik razvojne dejavnosti in aktualne naloge, kar bo podrobno in konkretno obdeloval v posebnem elaboratu, njegovem osebnem prispevku reševanja problemov razvoja v IMV.

Da so kadri ključni problem organiziranja boljšega razvoja, je soglašal tudi Pavle Valentič, ki se je zavzel za sodelovanje s strojno fakulteto, ki bi ob jasno opredeljenih nalogah predstavljala močno oporo splošni razvojni dejavnosti IMV. Ne gre pa pozabiti, da imamo zelo pomankljivo in nedorečeno tehnologijo, zaradi česar bi lahko kljub dobrim razvojnim rešitvam izostali pričakovani rezultati.

Štefan Poredoš je podčrtal, da premalo pozornosti posvečamo razvoju in poenotenju posameznih delov in sklepov, s čimer bi lahko občutno zmanjšali probleme oskrbe in, kar je najpomembnejše, zmanjšali za prikolice nedopustno visoko stopnjo uvoza.

V zaključku k tem kratkim povzetkom resnično plodnih razprav ne gre zamolčati spoznanja vseh sodelujočih, da moramo odločno storiti vse za temeljite spremembe stanja na področju razvoja. Nemara zaradi tega, da bi nam zaradi vsakršnega odlašanja ne „odpeljal zadnji vlak“, kot je dejal nekdo od navzočih.

KURIR

Dopisujte v naše skupno glasilo — to je boljše od jeze, češ da o vaši TOZD nič ne berete!

Pismo osnovni

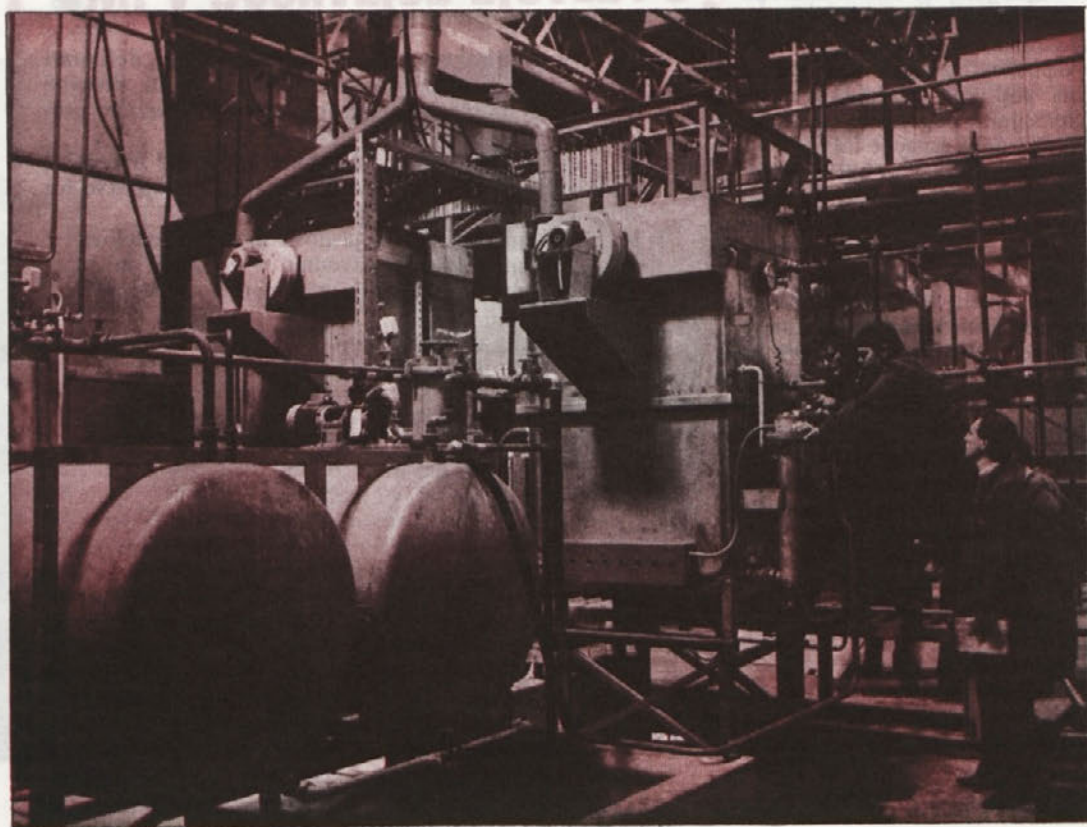
Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije je na seji 8. junija obravnaval aktivnosti Zveze sindikatov Slovenije v zvezi z „Operativnim programom ukrepov in aktivnosti v SR Sloveniji za zagotavljanje odplačevanja posojil, najetih v tujini, in za ohranjanje proizvodnje“, ki so ga pripravili izvršni svet Skupščine SRS, Gospodarska zbornica Slovenije, samoupravna interesna skupnost za ekonomske odnose s tujino in banke.

Republiški svet je na podlagi ukrepov operativnega programa sestavil pismo osnovnim organizacijam in organom Zveze sindikatov Slovenije, ki ga objavlja mo v celoti.

Na podlagi ocene razmer, ki so nastale zaradi spremenjenih pogojev gospodarjenja, je izvršni svet Skupščine SR Slovenije skupaj z Gospodarsko zbornico Slovenije, samoupravno interesno skupnostjo za ekonomske odnose s tujino in z bankami pripravil „Operativni program ukrepov in aktivnosti v SR Sloveniji za zagotavljanje odplačevanja posojil, najetih v tujini, in za ohranjanje proizvodnje“.

Program vsebuje predvsem:

1. Aktivnosti za kar največja prizadevanja za povečanje vseh možnih oblik deviznega priliva na podlagi izvoza blaga in storitev, za večjo selektivnost pri usmerjanju deviznih sredstev ter njihovo zagotovitev predvsem organizacijam, ki proizvajajo za izvoz na konvertibilno tržišče, in organizacijam, ki proizvajajo

ključne proizvode za oskrbo občanov; za ponovno preverjanje ter zmanjšanje deviznih sredstev za skupne gospodarske potrebe ter skupno in splošno porabo.

2. Aktivnosti za okrepitev izvozno usmerjene proizvodnje ter za ohranjanje nemotnega procesa proizvodnje.

3. Aktivnosti za usklajitev prilivov sredstev in združevanja sredstev glede na dogovorjeno rast skupne porabe na področju skupne porabe, splošne porabe in v samoupravnih interesnih skupnostih materialne proizvodnje.

4. Aktivnosti za uresničevanje politike oblikovanja in delitve sredstev za osebne dohodke in skupno porabo skladno z dogovorom o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1982 ter aktivnosti za urejanje delovnih razmerij.

I. Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije ocenjuje, da so ukrepi, ki jih vsebuje operativni program, nujni za stabilizacijo gospodarskih razmer in za zagotovitev izpolnjevanja naših obveznosti do tujine.

II. Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije poziva vse osnovne organizacije zveze sindikatov, občinske in med-občinske svete ter republiške odbore sindikatov dejavnosti, da na podlagi teh ukrepov ocenijo in obravnavajo položaj v svojih temeljnih organizacijah, delovnih organizacijah, občinah, regijah in panogah glede na družbenoekonomski položaj delavcev in delovnih ljudi ter glede na naloge sindikata pri tem.

III. Vse osnovne organizacije zveze sindikatov naj podprejo prizadevanja poslovnih organov za zagotovitev neprekinjenega procesa proizvodnje — zlasti izvozne, oziroma naj zahtevajo, da poslovni organi takšne ukrepe takoj predložijo v potrditev pristojnim samoupravnim organom, če odločanje o tem presega pooblastila poslovnim organom.

Pri tem naj zlasti vztrajajo pri razvijanju medsebojnega poslovnega sodelovanja in dohodkovnega povezovanja za ustvarjanje in razporejanje skupnega deviznega in dinarskega dohodka.

Osnovne organizacije zveze sindikatov naj pri oskrbi s surovinami in reprodukcijskim materialom za ohranjanje nemotnega procesa proizvodnje spodbujajo in podpirajo sodelovanje

in pomoč med organizacijami združenega dela.

IV. Med nalogami, ki jih je treba opraviti v vsaki organizaciji združenega dela, morajo biti tudi ukrepi za primer, če bi zaradi pomanjkanja reproductivnega materiala prišlo do začasnega zastoja v proizvodnji.

V teh ukrepih je treba zagotoviti zlasti naslednje:

— usklajevanje med delavci v tozdih, delovnih organizacijah, sozdih, v občini in širše pri delitvi osebnih dohodkov, ko je zaradi motenj oviran delovni proces;

— prerazporeditev oziroma prilagoditev delovnega časa nastalim razmeram — v okviru zakonskih določil;

— organizirano izvajanje kolektivnega dopusta po enotno dogovorjenih merilih;

— razvijanje solidarnosti in vzajemnosti med tozdi in znotraj širših oblik združevanja;

— oblikovanje programa socialne in materialne varnosti delavcev.

V. Učinkovito izvajanje ukrepov za ohranjanje in razvijanje proizvodnje, izvoza in plačilne sposobnosti zahteva:

1. da bodo vsi ukrepi naravnani tako, da posledic težjih pogojev gospodarjenja ne bodo občutili le delavci v proizvodnji, ampak delavci v vseh samoupravnih organizacijah in skupnostih;

2. da bo zagotovljen samoupraven in demokratičen postopek pri sprejemanju teh ukrepov, da bo vanj vključenih kar največ delavcev in da bodo delavci spoznali nujnost in utemeljenost ukrepov ter jih zavestno sprejeli;

3. da bodo ukrepi krepili socialistični samoupravni položaj delavca v družbeni reprodukciji in da ne bodo v nasprotju s temeljnimi določbami ustave, zakona o združenem delu in drugih zakonov;

4. da bodo osnovne organizacije zveze sindikatov ocenile gibanja osebne porabe in vseh drugih oblik porabe ter vztrajale pri usklajevanju z dogovorje-

nimi načeli razporejanja dohodka.

VI. Pogoj za demokratično samoupravno sprejemanje in izvajanje ukrepov je sprotno in stalno — najmanj pa enkrat mesečno — seznanjanje delavcev s položajem in posledicami, ki bi nastale, če bi ravnali drugače oziroma če ne bi ukrepali skladno s položajem.

Težišče mora biti na obveščanju prek sindikalnih skupin oziroma delnih zborov delavcev. Za tako obveščanje naj vodstva osnovnih organizacij zadolžijo posamezne svoje člane oziroma zahtevajo, da to store organi upravljanja ali zagotovijo na ustrezen drug način.

VII. Občinski sveti Zveze sindikatov Slovenije in republiški odbori sindikatov dejavnosti bodo spremljali aktivnosti osnovnih organizacij zveze sindikatov, jim pomagali pri uresničevanju nalog ter republiški svet Zveze sindikatov Slovenije sproti obveščali o aktivnostih in problemih pri tem.

Čudeži se ne dogajajo sami

Izgubaši — zvočen, a ne zavidanja vreden naziv. Naziv, ki ga je dobilo kar precejšnje število delovnih organizacij, večjih ali manjših.

In Industrija motornih vozil — naša delovna organizacija — je med njimi. Normalno je, da vsakega člana kolektiva, prav vsakega delavca, ki je tudi sam, čeprav nehote in nevede, povzročitelj zgube, to prizadene. Ne moremo in ne smemo nemočni obstati, zgubljati volje in se predajati kritizizmu.

Industrija motornih vozil še nadalje uživa maksimalno podporo javnosti, celotna naša družbena skupnost se je odločila sanirati IMV, pomagati, rešiti resnično težaven položaj.

Kaj pa mi, delavci Industrije motornih vozil?

Niso tako redki očitki, ki dostikrat upravičeno letijo na nas. Naj ne naštevamo teh kritik, saj jih vsi več ali manj poznamo.

Še vedno je med nami nekaj takšnih, ki mečejo slabo luč na celoten kolektiv. Okoliški, bližnji in daljni bifeji so polni delavcev v „jemvejih“ haljah in to v času rednega delovnega dne, dela se škoda na orodjih, materialih, proizvodih, tudi kraje niso redkost.

Ne! Naj ne naštevamo naprej!

S tem člankom bi želeli med

vami spodbuditi razmišljanje — zakaj tako?

Kje je naša družbena zavest, kje je osebna zavest vsakega med nami?

Sanacija — sama po sebi ne bo prišla; čudeži se ne dogajajo sami, lahko pa jih napravijo ljudje. Ljudje in njihovo delo.

Ne tako redka so opravičila, da nedelu in slabi disciplini botruje pomanjkanje materiala, nenadno zastoja v proizvodnji. Vendar ti razlogi niso pravo opravičilo.

Gotovo je sedaj zadnji čas, da se tudi delavci IMV z vso resnostjo zamislimo nad temi problemi in jim enkrat za vselej naredimo konec. Ni več časa za opravičevanja, lažno solidarnost. Prav vsak med nami bo moral svoje delo in njemu zaupane naloge izvajati s še večjo odgovornostjo in delovno vnetostjo. In, če je potrebno in umestno, opozarjati sodelavca na morebitne slabosti in napačnosti. Drug drugemu moramo pomagati!

Zavedati se moramo, da so oči javnosti kritične in stalno uprte v naš kolektiv in s tem v nas, delavce IMV. Vedeti moramo tudi to, da je pomoč, katere je naš kolektiv deležen od širše družbene skupnosti, sicer ogromna in da pomeni od materialni podpori tudi precejšnjo moralno podporo ko-

lektivno, vendar pa ne smemo in ne moramo čakati le na rešitve od „zunaj“. Težave moramo predvsem reševati sami, s svojim kvalitetnim in odgovornim delom, ki ga od nas vsi upravičeno pričakujejo.

Ne smemo postajati melanholični, nezaupljivi, brezvoljni! Nasprotno! Sedaj je trenutek, ko moramo dejansko stremeti za tem, da dosledno in odgovorno izvedemo program, ki smo ga zastavili. Vse svoje „notranje“ rezerve, ki jih gotovo ni malo, moramo maksimalno izkoristiti.

Morda nam vsem primanjkuje korektnosti odnosov do samega kolektiva, občutek pripadnosti delovnemu kolektivu, v katerem združujemo svoje delo.

In ne nazadnje se še vprašajmo, ali nakopičene težave nekaterim med nami ne rahljajo vezi s kolektivom, katerega neločljiv del smo bili, „ko nam je šlo dobro“? Naša morala je na resnem izpitu prav zdaj, ko je potrebno stisniti zobe in z vztrajnostjo dokazovati pripadnost kolektivu tudi v težkih časih. Ogromni dosežki v petindvajsetletnem razvoju, zupanje skupnosti, ki nam pomagajo iz težav, in navsezadnje tudi osebna morala nam ne dopuščajo kapitulantstva. Temu ni mesta v naših vrstah — dolgočasno!

Če imamo koordinacijski svet

Osnovna naloga ZSMS je, da vpelje množice mladih v sistem samoupravne demokracije, da mladim pomaga in omogoči vključiti se neposredno v delegatski sistem družbenega odločanja. To pa gotovo ni enostavna in kratkotrajna naloga, saj običajno pravimo, da je vedno začetek najtežji.

Seveda je pri vsakem človekovem delu pomemben faktor organizacija in sam način dela, ki omogočata kvalitetne rezultate. Prav tako mladi stremimo in skušamo najti najustreznejše oblike delovanja.

Tokrat naj se omejimo na delovanje koordinacijskih svetov ZSMS in druge oblike koordiniranja in sodelovanja osnovnih organizacij na ravni tozda in DO.

Naj se najprej osredotočimo na oblike koordiniranja v tozdu. Politično delo v tistih temeljnih organizacijah združenega dela, ki so v celoti zbrane na enem prostoru, je praviloma lažje, oziroma imajo ti delavci

določene prednosti pred tistimi, katerih tozda je „raztresena“ na več koncih in krajih. Mladi se med seboj skorajda nimajo možnosti spoznati, tudi samo sestajanje je oteženo. Pri nas imamo tri OO ZSMS in sicer v tozdih Tehnoservis, Commerce in DSSS, ki niso na enem mestu. V vsakdanji praksi se nam jasno kaže, da prav ta razdrobljenost botruje slabši aktivnosti, ali pa nam vsaj služi kot opravičilo. Res je, da se tu pojavlja vrsta dodatnega dela, ki ga v primeru, če bi bili skupaj, ne bi bilo. Včasih se zatakne pri obveščanju, drugič spet težko najdemo ustrezen prostor za sestanek. Prav zato bi bilo bolje v takšnih primerih znotraj OO ZSMS ustanoviti aktive ZSMS, ki bi bili sestavni deli OO ZSMS. O takšnem načinu delovanja v DSSS DO IMV mladi že razmišljamo in smo ga ocenili kot ustreznega, saj se bomo tako lahko na našem „mladinskem primeru učili“ delegatskih načel in načina dela. Kajti vsi aktivni, ki delujejo znotraj OO

ZSMS, se povežejo in po delegatskem načelu oblikujejo konferenco OO ZSMS.

Menimo, da bi bilo to v naših treh primerih nujno, obenem pa bi mladi lahko v praksi neposredno spoznavali način delovanja delegatskega sistema, za katerega, žal, ugotavljamo, da mnogim, ne le mladim, še vedno predstavlja nekaj abstraktnega. Vsekakor bomo morali, če se bomo dokončno opredelili za to obliko organiziranosti, pripraviti tudi ustrezna predavanja, ki naj bi služila izobraževanju mladih na tem področju. Mladi menimo, da je v srednjih šolah pri učnem predmetu „samoupravljanje“ vse preveč teoretiziranja, ki ga mlad človek v 1. letniku tudi težko dojema, premalo, praviloma pa skoraj nič praktičnih primerov. Ko se mlad človek znajde v delovnem okolju, težko in prepočasno postaja delavec – samoupravljalca.

Osnovne organizacije v tozdu se lahko povezujejo v različne, najustreznejše oblike akcijskega delovanja. Katere so te konkretne oblike medsebojnega povezovanja in delovanja, OO ZSMS same opredeljujejo v pravilih o svoji organiziranosti in delovanju. OO ZSMS imamo v vseh TOZD, razen v Ljubljani, kjer mladih skorajda ni, in v Šmarjeti, kjer deluje ravno tako sorazmerno majhna temeljna organizacija. Če se povrnemo leto dni nazaj, ugotovimo, da je bila aktivnost mladih razmeroma skromna, ali pa je sploh ni bilo. OO ZSMS so sicer obstajale, vendar le formalno, zato družbenopolitične aktivnosti mladinske organizacije in s tem mladih ni bilo čutiti. Največji del krivde nosimo seveda mladi sami, vendar pa nam v tej krivdi stojijo ob strani tudi ostale družbenopolitične organizacije v naši delovni organizaciji. Ne gre za iskanje in opravičevanje vzrokov, gre za dejstvo, da se mladi dolgo nismo mogli organizirati na ravni delovne organizacije. Imeli smo nekaj šibkih poskusov premakniti našo neaktivnost, malodane otopelost za dogajanja okrog nas z mrtve točke. Sami si s svojo iniciativo in akcijo nismo znali napraviti enakovrednega položaja ob ostalih družbenopolitičnih organizacijah. Naša aktivnost se je pričela in končala pri raznih komunalnih akcijah in pripravi kakšne proslave. Zavedali smo se, da znotraj DO

ni OO ZSMS, ki bi bila lahko spodbuda in vzor drugim, vedeli smo, da se moramo v čim krajšem času organizirati na ravni DO. Hoteli smo, da se vse OO ZSMS v svojih prizadevanjih združijo. Saj nas mlade v DO IMV vežejo tako družbenopolitični kot ekonomski interesi in prav z namenom usklajevanja vseh teh interesov smo ustanovili KS ZSMS.

OO ZSMS ustanavljajo koordinacijske svete ZSMS izključno z namenom usklajevanja, povezovanja in koordiniranja aktivnosti, nalog osnovnih organizacij na ravni delovne organizacije.

Volilo programsko konferenco smo imeli 16. 12. 1981 in že sedaj lahko ugotavljamo z nekoliko samozadovoljstva, da smo storili velik korak naprej.

Mladi v IMV lahko z gotovostjo trdimo, da nam je prav KS ZSMS pomagal k vidnemu premiku in lahko ocenimo KS ZSMS kot metodo delovanja kot potrebno in koristno. Vendar pa se zavedamo, da naj bi ne bil KS ZSMS iniciator akcij, služil naj nam bi predvsem za usklajevanje vseh interesov in organizacije skupnih akcij. Želeli bi in tako bi moralo tudi biti, da so OO ZSMS glavne pobudnice akcij, nalog. Nikakor ne smemo dovoliti, da bi delo OO ZSMS zamrlo in da bi vsi čakali le na naloge, ki nam bi bile dodeljene.

V samem začetku je bil pri nas pobudnik več ali manj vseh akcij prav KS ZSMS, kar pa mu ne smemo šteti v zlo, saj smo že prej ugotavljali, da so OO ZSMS v naši DO sicer obstajale, vendar pa so več ali manj le vegetirale. Realno in normalno je, da se čez noč ne da stanja premakniti iz ene skrajnosti v drugo. Prav tako je tudi z miselnostjo, ki je pravladovala, češ da je delo skorajda nemogoče, ker delamo v izmenah; izgovori so bili oddaljenost (voznja z avtobusi) DO od doma, aktivnost v KS. Že v nekaj mesecih nam je uspelo izboljšati vlogo in pomen, ki naj bi jo imela mladinska organizacija v delovni organizaciji, za kar ima gotovo velike zasluge prav konstituiranje KS ZSMS.

Z veseljem ugotavljamo, da je tudi povezava in sodelovanje z „zunanjiimi“, kot radi rečemo, tozdi v krajih izven Novega mesta uspešno.

V našem primeru se je koordinacijski svet z dosedanjim delom izkazal kot ustrezna oblika dela.

Naša prizadevanja, predvsem pa KS ZSMS, so usmerjena se-

Pismo brigadirke

Zdravo! Zdravo — zdravo — zdravo!

Poletje je čas, ko ponovno zazivijo brigadirka naselja in zapoje krampi v krepkih rokah naših neuklonljivih brigadirjev in brigadirke. Iz Novega mesta je odšla 5. junija brigada „Marjan Kozina“ na mladinsko delovno akcijo „Titograd 82“ v Črno goro. Med njimi je tudi pet naših delavcev iz delovne organizacije IMV.

Srečni smo bili, ko smo po 14 urah naporene vožnje le zagledali naš novi dom za mesec dni. Titograd, marsikdo si ga je predstavljal drugače. In sedaj smo tu. Okrog nas je samo kamenje.

Ko zjutraj vstanemo in si pregibamo utrujene kosti, dvignemo zastavo in pojemo skromni zajtrk, se odpeljemo na traso. Šele tam se razvija pravo brigadirsko vzdušje. V brigadi nas je 47, od tega 15 deklet. Sestava je zelo mlada, rezultati pa dobri. Nekaj dni urejamo okolico novih stanovanjskih blokov, nekaj dni pa kopljemo jarke in polagamo PTT kable. Norme so zelo visoke, vendar jih krepko presegamo. Dosegli smo tudi že 207%. Računamo

pa še na boljše rezultate. In kar je najbolj važno, brigadirji so spoznali pomen in namen prostovoljnega dela. Med sabo si pomagajo, širijo krog prijateljstva in bratstva. V naselju je 7 brigad: iz Kovina, Prizrena, Ljubljane, Bjelog Polja, Bosne in Hercegovine, Svetozareva, Struge in Novega mesta. Čeprav je težko, je lepo. Rojevajo se in pokajo žulji, ki skelijo, ko pa ozdravijo, ostanejo le lepi spomini na prve delovne dni in na prvi udarni dan.

Moje največje doživetje je bilo, ko me je obiskal prijatelj — brigadir iz leta 1980. To so trenutki nepopisne sreče. Pred mano stoji človek, ki je pred dvema letoma z mano delil dobro in slabo, žulje in pesem; človek, ki je z mano gradil vodovod v Suhi krajini, sedaj jaz gradim njegovo mesto — Titograd. Kdor še ni oblekel brigadirske uniforme in jo prepojil z znojem in dobil na roke žulje, ne more prav ceniti brigadirskega dela in ljubezni, ki se rojeva med delom. Jaz vem, da ga ne bi zamenjala za nobeno lajšo stvar na tem svetu.

Brigadirka VIDA

daj na pozivitev in večjo aktivnost, predvsem pa iniciativnost OO ZSMS, ki naj dejansko po-

stanejo nosilke in pobudnice vseh naših akcij. Pred vsem pa se hočemo in moramo mladi v

IMV vključiti v vsa prizadevanja našega kolektiva in po svojih najboljših močeh prispevati k

izboljšanju položaja naše DO.

Komunisti so odgovorni za boljše delo

12. kongres ZKJ poudarja, da je neposredna naloga članov, organizacij in vodstev ZKJ bojevati se za nepopustljivo uresničevanje ustavnega položaja delavcev oziroma njihovih pravic in odgovornosti, da v temeljnih organizacijah združenega dela in drugih širših oblikah združevanja dela in sredstev ter v vseh tokovih družbene reprodukcije odločajo o celotnem dohodku, sredstvih za izboljšanje in širjenje materialne podlage svojega in vsega družbenega dela ter celotnem družbeno-gospodarskem razvoju.

Organizirana in široka akcija delovnih ljudi v

delegatskem sistemu ter okrepljeno idejnopolitično delovanje komunistov morata preprečevati, da bi izvršilni organi družbenopolitičnih skupnosti, bank, samoupravnih interesnih skupnosti in poslovodne strukture organizacij združenega dela, povezani med seboj in z drugimi dejavniki, zaradi politične in gospodarske moči mimo delavcev v združenem delu odločali o dohodku in zlasti o sredstvih za razširjeno reprodukcijo.

Komunisti v organizacijah združenega dela, delegatskih skupščinah in drugih organih in ustanovah političnega sistema morajo stati na čelu boja za boljše delo in učinkovitejše gospodarjenje.

Takšna dejavnost mora skupaj s sredstvi gospodarskega sistema in ukrepi ekonomske politike krepiti proizvodjalno in akumulativno zmožnost organizacij združenega dela, posebno v materialni proizvodnji. V ta namen je treba opraviti tudi prerazporeditev družbenega proizvoda, to pa zahteva, da se zmanjšajo stroški za zadovoljevanje skupnih in splošnih družbenih potreb in naložb, da se zmanjšajo vse oblike neproizvodne porabe, zmanjša administrativni aparat v vseh okolišjih in na vseh ravneh ipd.

Zveza komunistov si mora prizadevati, da bodo delavci

v organizacijah združenega dela v skladu s svojimi interesi sporazumno in po dogovoru z drugimi delavci odločali o sredstvih za zadovoljevanje skupnih in splošnih družbenih potreb in da bodo imeli hkrati ves gospodarski in politični nadzor nad uporabo teh sredstev v družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti.

(Iz resolucije 12. kongresa ZKJ o vlogi in nalogah ZKJ v boju za razvoj socialističnega samoupravljanja ter materialni in družbeni napredek države).

12. kongres ZKJ

ogledalo

TOZD	št. prisp.
TOZD TOVARNA AVTOMOBILOV	7
Proizvodnja I	5
Proizvodnja II	1
Proizvodnja III	1
Proizvodnja IV	3
Proizvodnja V	2
Obrat Suhor	3
Kov. obrat Brežice	2
TOZD TOVARNA PRIKOLIC	7
TOZD TEHNOSERVIS	9
TOZD COMMERCE	14
DSSS	31
TOZD TAP Brežice	13
TOZD TO. OKEN IN KOV.G. Šmarjeta	1
TOZD TOVARNA »PODGORJE« Šentjernej	/
TOZD TOVARNA OPREME Črnomelj	4
TOZD TOVARNA OPREME Mirna	2
TOZD ZIF Ljubljana	3
TOZD TOVARNA S. OPR. Beli Manastir	6

KURIRJEV OBJEKTIV

V pripravah na 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije, ki bo oktobra letos v Ljubljani, je v teku vrsta aktivnosti; vrstijo se razprave o dokumentih kongresa, izvedena pa bo vrsta akcij, prireditev in manifestacij. Ena od akcij, ki se morda komu zdi nepotrebna, kar pa vsekakor ni, je tudi akcija za ureditev proizvodnih prostorov, dvorišč ter zbiranje sekundarnih surovin. Med njimi je tudi papir, ki ga vsakodnevno zavržemo ogromne količine. In zakaj ne bi takšen papir organizirano zbirali in ga odnašali na Dinos? V našem kolektivu je ponekod takšna akcija že vsakodnevna; vanjo se je vključilo tudi naše športno društvo.

Mladinci delovne skupnosti skupnih služb so na vidna mesta postavili kartonske škatle, namenjene za zbiranje papirja. Delavci so se navadili nositi odpadni papir v te škatle, namesto v koš.

Posnemajte jih tudi vi!

Pojo naj ljudje

To je bilo geslo tudi 13. tabora v Šentvidu pri Stični, na katerem se je zbrala 7000-glava množica pevcev in pevk oziroma 249 pevskih zborov. Sem so prišli zbori iz cele Slovenije, zamejski zbori s Koroške, iz Italije, Švedske in daljne Avstralije. Tudi mi, člani zbora KUD DO IMV, smo se v nedeljo, 20. junija, zbrali in se z avtobusom odpeljali proti Šentvidu, kjer smo že ob 9. uri imeli general-

ko. Kolikor smo imeli prostega časa, smo ga izkoristili za pomerjanje klobukov v raznoraznih barvah ter za nakup značk in razglednic. Skratka, ure so hitro minevale. Ob pol dvanajstih se je začela veličastna povorka skozi Šentvid. Trajala je več kot eno uro, dokler niso vsi zbori prišli na prizorišče. Naj povem, da so naš zbor v mimohodu skozi Šentvid posebno pozdravljali,

saj je mnogo ljudi skandiralo: „Katrce, katrce!“ Ko so bili vsi na prizorišču, se je pričel glavni del te prireditve. Na letošnjem taboru je bil slavnostni govornik tov. Franc Šetinc.

Slovensko zborovsko petje predstavlja močno organizirano kulturno silo. To zlasti lahko ugotovljamo po tem, da je takšna prireditev, kot je šentvidski tabor, edina prireditev pri nas v Jugoslaviji in sploh v svetu. Zato se za to prireditev ne zanima samo naša TV, marveč tudi Evrovizija.

Mnogo truda, veliko prostega časa je potrebno vložiti, če želimo naštudirati vse pesmi, ki so jih pripravili naši skladatelji za takšna srečanja. Pa kljub vsem težavam smo zmogli vse naštudirati.

Po končani prireditvi so zbori ostali še skupaj na prijateljskem srečanju, seveda ob golažu, ki ga organizator pripravi vsako leto.

Popoldan so začeli avtobusi odhajati in Šentvid, majhen kraj, je ostal prazen brez pevk in pevcev, a vendar v srcih vseh pevcev, bogatejših za veliko, prijetno srečanje.

Ustanovljeno Društvo strojnih inženirjev in tehnikov

V četrtek, 20. 5. 82, smo se v dvorani Sindikalnega doma Novo mesto zbrali na svoj ustanovni zbor člani Društva strojnih inženirjev in tehnikov. Tako so bili uspešno zaključeni napor peščice zanesenjakov, ki so si vrsto let prizadevali strniti dokaj množične vrste novomeških strojnikov v strokovno društvo podobno, kot so to že mnogo prej storili ostali „stanovski“ kolegi: ekonomisti, električarji in drugi.

Hkrati z ustanovitvijo, ki je bila seveda ustrezno družbeno verificirana, pa smo si strojniki zastavili dokaj obsežen program dela, katerega bomo skušali uresničiti v prihodnjem obdobju. Naj iz tega programa naštejemo samo nekatere glavne naloge:

— Društvo bo združevalo strokovnjake s posameznih področij strojništva in mejnih strok tako, da bodo lahko medsebojno izmenjavali izkušnje in uspešnejše iskali nove in boljše rešitve tekočih in perspektivnih vprašanj svoje in komplemen-

tarnih strok. Obenem si bo društvo prizadevalo za uveljavljanje inovativne misli in za njeno ustrezno vrednotenje v družbi.

Društvo se bo aktivno vključevalo v reševanje aktualne družbene problematike s svojega področja; trenutno npr. v razpravi o vzgoji kadrov v okviru usmerjenega študija strojništva. Da pa te velike naloge ne bodo ostale samo zapisane želje, predvideva društvo v svoji organizaciji tudi povezave v ožje strokovne sekcije: za varilno tehniko, motorje in vozila, tehnologijo vzdrževanja, orodja in avtomatizacijo naprav itd.

Prav tako se društvo zaveda, da ne sme biti namenjeno samo sebi zato si bo preko svojih članov prizadevalo za čim večjo odprtost in povezanost z industrijo, šolstvom, sorodnimi društvi in vso družbeno strukturo.

Glavne oblike dela, s katerimi bo društvo izvajalo svoje naloge, pa bodo sledeče:

— strokovni sestanki članov,

- predavanja,
- ogledi in ekskurzije,
- razstave itd.

Člani društva smo na predlog iniciativnega odbora izvolili svoje vodstvo in sicer: izvršni odbor, katerega bo vodil tov. Tone Kordiš, nadzorni odbor, katerega bo vodil tov. Goroslav Čič, častno razsodišče in delegate v Zvezo društev strojnikov v SRS.

Ustanovni del programa smo dopolnili že s prvim strokovnim predavanjem, v katerem je prof. dr. Stojan Pretnar orisal družbeno vlogo inovacij.

Ustanovni sestanek, katerega so prisostvovali tudi predstavniki Zveze društev iz Ljubljane, smo člani društva skupaj z gosti zaključili s prijetnim družabnim srečanjem v restavraciji Breg.

S. L.

Dopisujte v naše skupno glasilo — to je boljše od jeze, češ da o vaši TOZD nič ne berete!

Zvone Pavlin

ZRNO ZA BOLJŠI JEZIK

V tej rubriki bomo občasno opozarjali na drobne, a nepotrebne napake, ki se vpletajo v pisanje za Kurirja in druga glasila.

Tokrat opozarjamo na nerodno izražanje, ko namesto kratke in jedrnate slovenske besede pisci uporabljajo daljši, neprimeren sklop besed. Tako nekateri pišejo: „Delamo na urejanju okolja“, „delamo na organizaciji proizvodnje“, „delamo na kopanju jarkov“. Vse to se da preprosto in lepo povedati z glagolom. Torej, ne „delamo na urejanju okolice“, temveč „urejamo okolico“, ne „delamo na kopanju jarkov“, temveč „kopljemo jarke“ itd.

LEKTOR

IMV KURIR izdaja delovna organizacija Industrija motornih vozil Novo mesto — Izhaja vsakih 14 dni v 5000 izvodih — Uredniški odbor: Artur Galič, Zvone Gavrič, Simo Gogič, Milka Bevc, Ernest Sečen, Jasna Šinkovec, Tomaž Vovk in Jože Zadel — Glavni in odgovorni urednik Simo Gogič — Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška c. 18/20 — Grafična priprava: DITC Novo mesto, TOZD Grafika tisk: TOZD Tiskarna Novo mesto.